

دریچه

حذف ۲۰۰ دقیقه از سریال «جزر و مد» برای تنبیه تهیه کننده؟

علی عبدالعلی‌زاده، کارگردان سریال در حال پخش «جزر و مد» نسبت به آنچه «سانسورهای بی حد و اندازه این مجموعه» عنوان کرده، واکنش نشان داد.

این کارگردان در این زمینه توضیحاتی ارائه و تصریح کرد: من از مدیران شبکه دو و همچنین سیما استان‌ها تقاضا دارم از پخش این نسخه سریال «جزر و مد» که به شکل کاملا غیرحرفه‌ای بدون اطلاع من دست‌کاری شده جلوگیری کنند و نسخه کامل آن را که موجود است پخش کنند. نسخه در حال پخش ارتباطی به من ندارد.

او تاکید کرد: تا جایی که من اطلاع دارم تهیه‌کننده سریال با مدیران بالادستی به‌خاطر مسائل مالی دچار کشمکش‌هایی بود و یکی از دلایل مسکوت ماندن یک ساله کار، همین مشکل مالی بود. کارگردان سریال طنز «جزر و مد» همچنین به ایسنا گفت: اختلافاتی به حدی بالا می‌گیرد که من فکر می‌کنم برای تنبیه تهیه‌کننده دستور می‌دهند تا حدود ۲۰۰ دقیقه از لابه‌لای قسمت‌های ۱۴ به بعد حذف شود که این تصمیم بدون اطلاع من و توسط تهیه‌کننده اعمال شده و کار به شدت تلطم می‌خورد. ما این سریال را در ۳۰ قسمت تولید کردیم که در نهایت با حذفیات انجام شده، ۲۶ قسمت شد.

عبدالعلی‌زاده در پایان چنین گفت: از آنجایی که من در جریان این دست‌کاری و تدوین مجدد نبوده‌ام از مدیران سیما استان‌ها و شبکه دو تقاضا دارم با جلوگیری از پخش این نسخه ناقص و گنگ، اجازه بدهند نسخه اصلی که روایت روان و درستی دارد جایگزین شود.

سریال «جزر و مد» در ۲۶ قسمت در ژانر طنز در صداوسیما مرکز خوزستان آماده پخش شد. این سریال به تهیه‌کنندگی محسن توکل‌فرد هرشب ساعت ۲۱ و ۳۰ دقیقه از شبکه دو سیما به روی آنتن می‌رود.

حمید لولایی، رضا فیاضی، نصرالله دانش، مهدی امینی‌خواه، افسانه ناصری، خشنایار راد، عباس محبوب، علی اصغر حیدری، فریده دریاچ و ... از بازیگران این سریال تلویزیونی هستند.

میترا حجاز بازداشت شد

مهدی کوهیان، عضو کمیته پیگیری دستگیری هنرمندان خبر از دستگیری میترا حجاز بازیگر و فعال محیط زیست داد. به گزارش ایرنا، ماه گذشته میترا حجاز به همراه الناز شاکر دوست، باران کوثری، سیما تیرانداز و هنگامه قاضیانی جهت پاسخگویی در مورد انتشار مطالب غیرمستند و تحریک‌آمیز به دادسرا احضار شدند. میترا حجاز متولد بهمن ۱۳۵۵ در مشهد است. فعالیت هنری را از سال ۱۳۷۶ با بازی در فیلم سینمایی «غریبان» آغاز کرد. سال ۱۳۸۰ با بازی در مجموعه «پلیس جوان» وارد تلویزیون شد و سال ۱۳۸۲ به قصد تحصیل در رشته کارگردانی ابتدا به فرانسه و سپس به آمریکا رفت. او در فیلم‌های سینمایی «بی‌مادر»، «غیبت موجه»، «تیلگون»، «تپلی و من»، «سماورایی در برلین»، «کلوب همسران» و «جنون» بازی کرده است.

وضعیت اضطراری تپه پیش از تاریخ در تهران

همزمان با بازدید رییس پژوهشکده باستان‌شناسی از تپه «داودآباد چرچک»، وضعیت این تپه پیش از تاریخ وخیم گزارش شد. همچنین به اداره کل میراث فرهنگی این هشدار داده شد برای تعیین عرصه و حفاظت از آن اقدام کند.

روابط‌عمومی پژوهشگاه میراث‌فرهنگی و گردشگری از بازدید میدانی لیلیا خسروی رییس جدید پژوهشکده باستان‌شناسی با همراهی محمدرضا نعمتی و علی فرحانی از اعضای هیأت علمی این پژوهشکده برای حل مشکل مالکان زمین‌های واقع در عرصه تپه «داودآباد»، در غرب شهر چرچک، خبر داد.

این تپه که محوطه‌ای بزرگ در کنار جاده آسفالت‌ه است از چندین تپه کنار هم تشکیل شده که به جز تپه غربی، سایر تپه‌ها به طور کامل تسطیح و بخش زیادی از تپه غربی خاکبرداری و تخریب شده است و در حال حاضر زباله‌های روستا در کنار این تپه، دیو و سوزانده می‌شود. در سطح تپه اصلی که ارتفاع آن بین ۹ تا ۱۰ متر است و زمین‌های اطراف آن سفال‌های زیادی مربوط به دوره مس و سنگ و عصر آهن وجود دارد.

پس از این بررسی مشخص شد، زمین‌های مورد مناقشه در عرصه این تپه مهم پیش از تاریخی که ۱۴ مردادماه سال ۱۳۸۲ با شماره ۹۴۸۸ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده، قرار دارد و ضروری است اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی استان تهران گمانه‌زنی به منظور تعیین عرصه و پیشنهاد حریم این تپه را در اولویت قرار داده و به امر حفاظت آن نیز توجه کند.

همدلی | چوگان، قهوه‌خانه، نان لواش، بادگیر،

تار، خوش‌نویسی و مینیاتور؛ تنها تعدادی از میراث ناملموس ایران هستند که در طول سالیان گذشته؛ ترکیه، جمهوری آذربایجان، ارمنستان و حتی امارات برای ثبتشان به نام خود اقدام کرده‌اند. این فهرست بلندبالا به همین‌جا ختم نمی‌شود. حالا خبر آمده آذربایجان تمام قدم‌ها را برای ثبت «ورزش زورخانه‌ای» به نام کشورش برداشته و «یلدا» هم به صورت مشترک، نام ایران و افغانستان را بر خود دارد.

هفدهمین کمیته بین‌دولت‌ها برای پاسداری از میراث ناملموس یونسکو در شهر رباط مراکش از تاریخ ۶ تا ۱۲ آذرماه برگزار شد و در حالی به پایان رسید که چهار میراث ناملموس از ایران نیز در جریان این کمیته ثبت جهانی شدند اما ثبت چند میراث ناملموس به نام کشورهای همسایه در غفلت و سسکوت ایران در این کمیته هم واکنش‌های بسیاری به دنبال داشت.

ایران در این دوره از اجلاس کمیته بین‌الدولی پاسداری از میراث ناملموس، ۶ پرونده را مشترک با چند کشور همسایه برای ثبت جهانی به یونسکو پیشنهاد کرد که از میان آن‌ها، چهار پرونده «هنر ساختن و نواختن عود»، «شب یلدا/چله»، «سوزن‌دوزی ترکمن»، «پورش کرم ابریشم و تولید سنتی ابریشم برای بافندگی» ثبت جهانی شدند. دو پرونده «جشن مهرگان» و «هنر ساختن و نواختن ساز زبب» هم پذیرفته نشده و برگشت داده شدند.

ثبت پرونده «فرهنگ پهلوانی بازی‌های سنتی زورخانه‌ای، ورزش و کشتی» به نام کشور آذربایجان در یونسکو، اعتراض و واکنش‌های بسیاری از صاحب‌نظران و کارشناسان میراث فرهنگی را برانگیخت. این پرونده به صورت ملی از سوی جمهوری آذربایجان به یونسکو پیشنهاد شد و در هفدهمین کمیته بین‌الدولی پاسداری از میراث ناملموس ثبت جهانی شد؛ این در حالی است که ایران در سال ۲۰۱۰ «ورزش‌های باستانی و زورخانه‌ای» را به نام خود در یونسکو ثبت کرد.

بررسی و رأی‌گیری پرونده «فرهنگ پهلوانی: بازی‌های سنتی زورخانه‌ای، ورزش و کشتی» به نام جمهوری آذربایجان در این دوره از اجلاس یونسکو انجام شد. علاوه بر احمد یاکتچی سفیر ایران در یونسکو، علی‌داری قائم‌مقام وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و معاون میراث فرهنگی و همچنین مصطفی پورعلی مدیرکل ثبت و حریم آثار و حفظ و احیای میراث معنوی و طبیعی از ایران در محل برگزاری این نشست در مراکش حضور داشتند.

حال این سؤال مطرح است که چرا وقتی این پرونده در وب‌سایت یونسکو قرار گرفت، وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی نسبت به توجه به ریشه ایرانی ورزش‌های باستانی و زورخانه‌ای و فرهنگ پهلوانی و همچنین ثبت پرونده آن در یونسکو، معترض نشده و موضوع را مسکوت گذاشتند؟ اگر این گونه نبوده، واکنش‌ها و پیگیری‌ها چه بوده و چرا به اطلاع عموم نرسیده است؟ روز گذشته وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به این موضوع واکنش نشان داد و مصطفی پورعلی مدیرکل ثبت و حریم آثار و حفظ و احیای میراث معنوی و طبیعی درباره ثبت واکنش برانگیز پرونده «فرهنگ پهلوانی» به نام جمهوری آذربایجان، گفت: «جمهوری اسلامی ایران، آیین پهلوانی و زورخانه‌ای را به طور رسمی در سال ۸۹ (سال ۲۰۱۰) در فهرست میراث فرهنگی ناملموس جهانی یونسکو ثبت کرده است.»

او ادامه داد: «این که جمهوری آذربایجان پرونده‌ای

ادامه سریال ثبت میراث ناملموس توسط همسایگان

نه به نام ایران، نه به کام ایران!

قبل از ابلاغ و صدور سند رسمی از سوی یونسکو گرفته‌شود.

در هفدهمین کمیته بین‌الدولی پاسداری از میراث ناملموس یونسکو، «فرهنگ چای، نماد هویت، مهمان‌نوازی و تعامل اجتماعی» مشترک به نام ترکیه و جمهوری آذربایجان، «روایت ملاصرالدین» به نام جمهوری آذربایجان، قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ترکیه، ترکمنستان، ازبکستان و «تخل خرما، دانش، مهارت، سنت و شیوه تهیه آن» به نام امارات متحده عربی، بحرین، مصر، عراق، اردن، کویت، موریتانی، مراکش، عمان، فلسطین، قطر، عربستان سعودی، سوئدان، تونس و یمن، ثبت جهانی شده‌اند. بدون آنکه به اشتراکات و ریشه ایرانی آنها اشاره شود. به طور مثال، «ملاصرالدین» شخصیته داستانی و بذله‌گو در فرهنگ عامیانه ایران، افغانستان، ترکیه‌ای، ازبکی، عربی، قفقازی، هندی، پاکستانی و بوسنی است و ایران نیز می‌تواند در این خصوص مدعی باشد.

از سوی دیگر، افغانستان نیز در این دوره از اجلاس میراث ناملموس یونسکو، پرونده‌ای را به صورت ملی با عنوان «سبک هنر مینیاتور استاد کمال‌الدین بهزاد» برای ثبت در فهرست معرف پیشنهاد کرد که البته با نظر کارشناس یونسکو پذیرفته نشد و قابل طرح و بررسی در اجلاس بعدی شد. در جریان بررسی این پرونده نیز به واکنش یا مخالفت ایران، هیچ اشاره‌ای نشده، این در حالی است که، استاد کمال‌الدین بهزاد اگرچه در هرات زاده شده اما نقاشی ایرانی در سده‌های نهم و دهم هجری قمری در دربار پادشاهان تیموری و صفوی بوده و بابت نوافرینی در نگارگری شناخته می‌شود. با توجه به سفری که او به تبریز داشته، این احتمال مطرح شده‌اخر عمر را در این شهر گذرانده و همان‌جا درگذشته است.

این اقدام افغانستان هم در حالی صورت گرفته که هنر مینیاتور (نگارگری ایرانی) ۲۶ آذرماه سال ۱۳۹۹ مشترک به نام ایران، ترکیه، آذربایجان و ازبکستان، در یونسکو ثبت و اتفاقا پس از آن، احتمال پیوستن افغانستان و تاجیکستان نیز به این پرونده چند ملیتی مطرح شد. اما اکنون افغانستان در پرونده‌ای ملی قصد دارد سبک هنر مینیاتور استاد بهزاد را به نام خود سند بزند.

مصادره یا انحصارطلبی میراث معنوی و ناملموس ریشه‌دار در ایران از سوی کشورهای همسایه که در حوزه «ایران فرهنگی» قرار می‌گیرند، در سکوت و غفلت متولیان میراث فرهنگی کشورمان، مسبوق به سابقه بوده؛ به عنوان نمونه «آیین سماع مولانا» دست کشورهای پیرامون به گوش می‌رسد.

پس از ۲۰۰۸ میلادی به نام ترکیه ثبت جهانی شد یا «هوسیقی عاشیقلا»، سال ۲۰۰۹ میلادی در سسکوت ایران به‌نام جمهوری آذربایجان درآمد. چنانکه ایسنا نوشته حتی «هنر سنتی فرش‌بافی آذربایجان» و «ساخت و اجرای تار» به ترتیب در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۲ به نام جمهوری آذربایجان وارد فهرست جهانی میراث ناملموس قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ترکیه، ترکمنستان، ازبکستان و «تخل خرما، دانش، مهارت، سنت و شیوه تهیه آن» به نام امارات متحده عربی، بحرین، مصر، عراق، اردن، کویت، موریتانی، مراکش، عمان، فلسطین، قطر، عربستان سعودی، سوئدان، تونس و یمن، ثبت جهانی شده‌اند. بدون آنکه به اشتراکات و ریشه ایرانی آنها اشاره شود. به طور مثال، «ملاصرالدین» شخصیته داستانی و بذله‌گو در فرهنگ عامیانه ایران، افغانستان، ترکیه‌ای، ازبکی، عربی، قفقازی، هندی، پاکستانی و بوسنی است و ایران نیز می‌تواند در این خصوص مدعی باشد.

از سوی دیگر، افغانستان نیز در این دوره از اجلاس میراث ناملموس یونسکو، پرونده‌ای را به صورت ملی با عنوان «سبک هنر مینیاتور استاد کمال‌الدین بهزاد» برای ثبت در فهرست معرف پیشنهاد کرد که البته با نظر کارشناس یونسکو پذیرفته نشد و قابل طرح و بررسی در اجلاس بعدی شد. در جریان بررسی این پرونده نیز به واکنش یا مخالفت ایران، هیچ اشاره‌ای نشده، این در حالی است که، استاد کمال‌الدین بهزاد اگرچه در هرات زاده شده اما نقاشی ایرانی در سده‌های نهم و دهم هجری قمری در دربار پادشاهان تیموری و صفوی بوده و بابت نوافرینی در نگارگری شناخته می‌شود. با توجه به سفری که او به تبریز داشته، این احتمال مطرح شده‌اخر عمر را در این شهر گذرانده و همان‌جا درگذشته است.

این اقدام افغانستان هم در حالی صورت گرفته که هنر مینیاتور (نگارگری ایرانی) ۲۶ آذرماه سال ۱۳۹۹ مشترک به نام ایران، ترکیه، آذربایجان و ازبکستان، در یونسکو ثبت و اتفاقا پس از آن، احتمال پیوستن افغانستان و تاجیکستان نیز به این پرونده چند ملیتی مطرح شد. اما اکنون افغانستان در پرونده‌ای ملی قصد دارد سبک هنر مینیاتور استاد بهزاد را به نام خود سند بزند.

مصادره یا انحصارطلبی میراث معنوی و ناملموس ریشه‌دار در ایران از سوی کشورهای همسایه که در حوزه «ایران فرهنگی» قرار می‌گیرند، در سکوت و غفلت متولیان میراث فرهنگی کشورمان، مسبوق به سابقه بوده؛ به عنوان نمونه «آیین سماع مولانا» دست کشورهای پیرامون به گوش می‌رسد.

تئاتر آزاد از «سینما» جلو زد؟!

او البته یادآوری می‌کند تصمیم برای اجرای این نوع تئاترها در سینما قدس ارتباطی به کسادی گیشه سینما ندارد و پیش از ناآرامی‌های اخیر هم از این دست تئاترها کم‌دی در این سینما اجرا می‌شدند و جالب است که در همین شرایط هم مخاطب برای این نمایش کم‌دی به سالن می‌آید. همچنین درباره وضعیت سینما هم ایسنا گفت: قبل از اکران «بخارست» سینما واقعا رفت‌وآمد با آمدن این فیلم سالن‌ها کمی جان گرفتند هرچند باز شرایط همان طوری است و تغییر خاصی نکرده است.

در حال حاضر حدود ۲۰ تئاتر کم‌دی در سینماهایی همچون کورش، صحرای قدس، حافظ، دزاشیب، ماندانا، جوان، هدیش، ایران، هروی، صامال، معین مال و مگامال هم روز یا دو روز آخر هفته اجرا می‌شوند و با وجود بلیت‌هایی با قیمت ۷۰ تا ۱۰۰ هزار تومان

رویداد

مدیر جشنواره کن در آرزوی لبنان

بوثنوس آیرس آرزاتین به مدت یک هفته میزبان جشنواره فیلم کن بود و «مشت غم» روبن اوستلونو، «زندیک» لوکاس دونت و «توری و لوکتیا» ساخته برادران داردن به نمایش درآمدند. به نقل از ورایتی، هفته جشنواره فیلم کن که از ۲۸ نوامبر تا ۳ دسامبر در بوثنوس آیرس برگزار شد، همچنین میزبان مستر کلاسی با حضور ونسان لیندون بازیگر فرانسوی بود. او که ریاست هیات داوران جشنواره کن امسال را برعهده داشت درباره صداقت در هنر و واقعیت بازی در فیلم صحبت کرد. او روی صحنه با سانسیتاگیا میتره کارگردان آرزاتینتی که فیلم «آرزاتین، ۱۹۸۵» این سینماگر در کشورش فروخته، به گفت‌وگو نشست. «ای او» ساخته یژی اسکولیموفسکی، «تصمیم برای ترک» پارک چان ووک و «پسری از بهشت» طارق صالح دیگر فیلم‌های بین‌المللی بودند که در این یک هفته به نمایش درآمدند. «تیری فرمو» در هنگ‌کنگ برگزار کرده، گفت که دوست دارد حضوری فعال در بوثنوس آیرس داشت. او پس از یک برنامه‌ریزی چهار ساله، آرزاتین را به عنوان یکی از شرکای کن برگزید تا با توجه به بروز موج جدیدی از کارگردان‌های مولف در آمریکای لاتین، از پابلو ترابرو در آرزاتین تا کارلوس ریگاداس در مکزیک و پابلو لارین در شیلی، بتواند سازوکارهای صادرات فیلم این منطقه با اروپا را فراهم کند. تیری فرمو که پیشتر هفته فیلم کن را در سال ۲۰۱۹ هدایت کرد، گفت: «لبنان یک کشور بزرگ برای سینما است و سعی داریم به زودی به آنجا برویم. فقط برای اینکه با آنها باشیم. ما به تحسین نادین لبکی که از ترک کشور مدارش خودداری کرده، گفت: این یک نوع مقاومت در برابر فاجعه است، اینکه در کشورت بمبانی و در کنار مردمت باشی واقعا تاثیرگذار است.» او تاکید کرد بار دیگر و این بار با جشنواره لومیر به بوثنوس آیرس بازمی‌گردد.

منتقدان نیویورک بهترین‌های ۲۰۲۲ را معرفی کردند

منتقدان نیویورک به‌عنوان اولین گروه منتقدان آمریکا به انتخاب بهترین‌های سال ۲۰۲۲ دست زدند. به نقل از ورایتی، حلقه منتقدان نیویورک فیلم «تار» ساخته تساد فیلد را به عنوان بهترین فیلم سال برگزیدند. در هشتادوهمین سال تأسیس این گروه، بیش از ۵۰ روزنامه‌نگار سینمایی از نشریاتی چون تایم و ورایتی، کیت بلاتنات را برای بازی در «تار» در نقش یک رهبر ارکستر، به عنوان بهترین بازیگر زن سال انتخاب کردند. او قبلا برای «بایسمن آبی» در سال ۲۰۱۳ این جایزه را دریافت کرده بود. او با آن فیلم دومین اسکار خود را پس از «هوانورد» در سال ۲۰۰۴ دریافت کرد. جایزه بهترین کارگردانی هم به اس. اس. راجامولی برای فیلم حماسی بالیوودی «RRR» رسید. هر چند این فیلم از سوی هند برای اسکار بین‌المللی معرفی نشد اما تهیه‌کننده فیلم تلاش قابل توجهی را برای معرفی فیلم در دست‌بندی‌های عمومی از جمله بهترین فیلم انجام داده است. کالین فارل هم برای بازی در ۲ فیلم از ۴ فیلمی که در سال ۲۰۲۲ بازی کرده عنوان بهترین بازیگر مرد سال را از آن خود کرد. دو فیلمی که او برای بازی در آنها این عنوان را دریافت کرد شامل فیلم «شباح اینیشیرین» ساخته مارتین مک دونا و «پس از بانگ» از کوکونادا هستند. این بازیگر ۴۶ ساله ایرلندی پنجمین چهره‌ای است که برای بازی در بیش از یک فیلم خوب در سسال این جایزه را می‌گیرد. پیش‌تر برد پیت در سال ۲۰۱۱ برای بازی در «مانیبال» و «درخت زندگی» و رابرت دنیرو برای «بیداری‌ها» و «رقبای خوب» در سال ۱۹۹۰، جک نیکلسون برای «جاننا تسان» و «آخرین جزئیات» در سال ۱۹۷۴ و ویلیام یاول برای «زندگی با پدر» و «هستار بی احتیاط بود» در سال ۱۹۶۷ این موفقیت را کسب کرده بودند. فیلم «شباح اینیشیرین» همچنین جایزه بهترین فیلمنامه را برای مارتین مک‌دونا برد. برای هفتمین بار متوالی یک فیلمنامه غیرقبتباسی برنده این جایزه می‌شود. کی هوی کوان ۵۱ ساله پس از موفقیت در گاتهام، اکنون بار دیگر جایزه بهترین بازیگر مرد مکمل را برای «همه چیز» دریافت کرد. ۹ نفر از برندگان این جایزه منتقدان نیویورک در ۱۰ سال اخیر نامزدی اسکار این بخش را هم دریافت کرده‌اند. کی پالم هم بهترین بازیگر زن نقش مکمل شد. او این جایزه را برای بازی در «تچ» دریافت کرد که فیلمی علمی-تخیلی ترسناک ساخته جوردن پیل است. «فترسان» به کارگردانی شارلوت لوز هم جایزه بهترین فیلم اول برد و «همه زیبایی و خونریزی» از نئون هم بهترین فیلم غیرداستانی شد. این فیلم مستندی از برنده اسکار لورا پوینتر است که موفقیت خود را از جشنواره ونیز آغاز و شیر طلای امسال را از آن خود کرده بود. «ای او» از برزی اسکولیموفسکی که فیلم منتخب لهستان برای اسکار است هم عنوان بهترین بین‌المللی را از آن خود کرد. جایزه بهترین فیلم‌مداری هم به «تاپ گان: ماوریک» برای کلودیو میرباندا رسید و مارسل حلزونی با کفش» عنوان بهترین فیلم انیمیشن را از آن خود کرد.

مخاطب کمی ندارند. بررسی آمار فروش و تعداد مخاطبان این نوع تئاترها در شرایط فعلی، می‌تواند برای تحلیل وضعیت و آنچه ممکن است مخاطب را بیشتر جذب سینما کند، کمک‌کننده باشد. البته این را هم باید در نظر گرفت که سلیقه تماشاگر سینما و تئاتر آزاد تفاوت‌هایی با هم دارند و این تفاوت در خود محصول ارائه شده هم وجود دارد؛ از جمله درباره میزان میزبانی.

در این میان بررسی آمار فروش «بخارست» و استقبال نکردن مردم، آن‌طور که انتظار می‌رفت، نشان می‌دهد در سینما، صرفا اکران فیلم کم‌دی همانند گذشته به‌ویژه پس از دوران اوج شیوع کرونا کارساز نیست و باید طریحی نو در انداختن این مسئله‌ای است که کارشناسان و سینماگران مختلفی بر آن اتفاق نظر دارند و معتقدند باید نحوه مدیریت سینما و هم‌میتور اکران تغییر کند. در این خصوص اخیرا امیرحسین علی‌الهدی کارشناس و پژوهشگر سینما در یادداشتی خطاب به مدیران سینما برای خروج از بحرانی که گریبانگیر سینما شده، گفته بود: «با اکران فیلم‌ها، «کاناپه» و «قاتل و وحشی» که قابل نمایش هستند، در آداب حکمرانی سینما تجدیدنظر کنید!» او اظهار کرده بود: «دو فیلم «لوپتو» و «بخارست» تا حدودی جلوی کاهش آمارها، در معنادار مخاطب را گرفته‌اند اما به نظر می‌رسد برای بروز رفت‌و آمد در این وضعیت بحرانی، سینما ایران راهی ندارد جز توضیح زمان برای حفظ فعالان سینما و سینمای تحفیف ایران. دو فیلم «کاناپه» کیناوش عیاری و «قاتل و وحشی» حمید نعمت‌الله می‌توانند به خاطر مضمون و البته نوع ساخت به اکران درآیند تا هم مدیریت به‌روز شود و هم مخاطب مسائل روز را بر پرده نقاری مشاهده کند.»